

# Telegraful Român

Organ național-bisericesc

## Abonamentul :

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 120 Lei — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.  
Ziarul apare Marțea și Vineria.

## Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză.  
Articole nepublicate nu se înapoiază.

## Prețul inserțiunilor :

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

## Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45.

Nr. 9728 Pres.

## Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

*Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos*

*„In ziua aceea Vlăstarul lui Iese (Hristos) va fi ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la el și lăcașul lui va fi plin de slavă”. (Isaia 11, 10).*

În mijlocul necazurilor de tot felul și în mijlocul lipsurilor cumplite cari bântuiesc țara noastră și lumea întreagă dela un capăt la altul al ei, o veste bună sosește la noi și ne învâluie în bucurie sufletele noastre creștinești: Este solia sfântă a Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. Purtată de pruncii nevinovați și de oamenii în puterea vârstei această veste răsună astăzi în toate căminurile românești — în casa bogatului și în coliba săracului deopotrivă, trezind sufletele adormite la nouă viață, chemând cugetele către cerul milostivirii dumnezeiești și înfrățind inimile în cântarea de slavă: „Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că ntru dânsa ceeace slujeau stelelor dela stea s'au învățat să se nchine Ție, soarelui dreptății și să Te cunoască pe Tine, răsăritul cel de sus, Doamne, mărire Ție”.

Și cu dreptate este, iubii mei fii sufletești, a cânta și a mări în această zi de praznic luminos, numele Părintelui celui ceresc, căci nașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos este cel mai vădit și cel mai covârșitor semn al îndurării lui Dumnezeu față de oameni: „Că așa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe unul născut Fiul său l-a dat, ca tot

celce crede întru dânsul să nu piară, ci să aibă viață veșnică” [Ioan 3, 16].

Făptură zidită de bunul Părinte ceresc, la început omul a fost bun și fericit. Ci neprițipându-și fericirea și ispitit fiind de șarpele mândriei, s'a trufit și n'a mai ascultat de porunca Ziditorului, nu s'a mai supus purtării de grijă a Celui prea înalt. Ca fiul rățacit din evanghelie, așa a vrut omul să se slobozească din legăturile părintești; a vrut să fie liber, singur stăpân pe sine și singur ocârmuitor vieții sale. Și din trufașa sete după slobozenie — s'a robit Satanei, păcatului și morții. Cu ochii sufletului său împăienienit de păcat nu și-a mai văzut cărările vieții, și a rățacit prin pustiuri fără fund, căutându-și fără știință odihna sufletului stingher și înviforat.

Ci ca un părinte bun Dumnezeu nici odată nu și-a părăsit fiii. Dragostea lui i-a întovărășit pretutindeni, până și'n pustiurile celor mai cumplite rățaciri ale lor. I-a mângăiat în dureri, i-a povățuit în rățaciri, i-a pedepsit adeseori, dar tot cu iubire, ca să-i întoarcă la căminul ceresc dela care au plecat. Le-a trimis în răstimpuri proroci — stâlpi de foc pe drumul vieții — ca să-i mângăie și să le sădească în suflet nădejdea izbăvirii prin Fiul Tatălui, care „va zdrobi capul șarpelui”. „In ziua aceea — scrie prorocul Isaia — Vlăstarul lui Iese va fi ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la el și lăcașul lui va fi plin de slavă”.

Și cuvântul prorocului trup s'a făcut: din neasemănata sa iubire de oameni, la plinirea vremii Dumnezeu a trimis pe Fiul său în lume — „să se nască și să crească, să ne mântuiască”.

Dumnezeu fiind, Hristos „s'a deșertat pe sine, chip de rob luând, întru asemănarea oamenilor făcându-se... ca omul s'a smerit pe sine, ascultător

făcându-se până la moarte, și încă moarte pe cruce” [Filipeni 2, 6—8]. S'a pogorât din cerul strălucirii sale pe pământul învăluit în întunec; stăpânul a toate fiind, s'a făcut slugă tuturor, ca pe toți să-i mântuiască; nevinovat fiind, a luat asupra sa păcatele lumii, ca să le ispășească prin moarte de bună voie; nemuritor fiind, în groapă s'a culcat, ca să îngroape păcatul și să învieze a treia zi, dăruind viață „celor din mormânturi”.

Nu pe urma vredniciei noastre deci, ci în dar am fost mântuiți, iubii mei fii sufletești. Numai din milostivirea Părintelui ceresc și prin jertfa Fiului său preacurat. El a surpat zidul păcatului care despărțea cerul de pământul învăluit în întuneric. Prin El ne-a răsărit „lumina cunoștinței”. De acum nu ne mai temem de stihii, căci am învățat prin Fiul să cunoaștem dragostea Tatălui și voia lui preasfântă. De acum nu mai alergăm la idolii întunerecului, ci ne închinăm „soarelui dreptății”, care ne luminează și ne încălzește pe toți. De-acum nu ne mai hrănim cu roșcove și rădăcini, ca fiul cel pierdut din evanghelie, ci ne ospătam din vițelul cel gras al harului care s'a pogorât cu îmbelșugare asupra noastră din îndurarea lui Dumnezeu.

Care minte să nu se smerească, iubii mei fii sufletești, în fața acestui belșug de dar? Care inimă să nu se simtă mișcată de atâta părintească bunătate, de câtă ne-a învrednicit Domnul? Care genunche să nu se plece în fața lui Hristos și care gură să nu cânte cu îngerii: «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună învoire!»

Dar aici graiurile omenești sunt neputincioase. Aici e locul inimei să simtă. Să simtă și să bată pentru Hristos, cum a bătut și a simțit inima lui Hristos pentru noi toți. Covârșiți de taina sfântă dela Vifleem, să facem din inimile

noastre iesle duhovnicească în care să se nască Hristos, Mântuitorul nostru. Făcându-i sălaş prietinesc în sufletul nostru, El nu ne va părăsi niciodată. Ne va mângăia în clipe de răstriește, ne va întări în ceasuri de slăbiciune, ne va lumina la răspântiile vieții, ne va povățui pașii pe drumurile cari duc la împărăția cerească gătită de El pentru toți cei ce-l iubesc.

Nu ne cere nici aur, nici tămâie, nici smirnă. El știe că atâția dintre muritori nu-i pot face asemenea daruri. Ne cere însă inima noastră, cu toată credința ei curată, cu toată nădejdea ei neclintită, cu toată dragostea ei „care toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă... care niciodată nu cade” [I Cor. 13, 7—8]. Ne cere să suferim chiar pentru El — că și El a pățimit pentru noi — știind că „nu sunt vrednice pătimirile vremii de acum a se asemăna cu slava cea viitoare care se va descoperi întru noi” [Rom. 8, 18].

În mijlocul vrășmașilor cumplite cari ne pasc astăzi din toate părțile, numai solia de iubire și jertfelnicie care vine dela Vifleem ne poate strânge rândurile, ne poate înfrăți inimile, sporindu-ne puterile, ca în toate clipele mari ale vieții neamului nostru „într'un gând să mărturisim”. Numai purtând „sarcinile unii altora” [Galateni 6, 2] și întărindu-ne în dragostea lui Hristos vom fi în stare să ne împotrivim cu înțeleaptă vitejie ispitelor și primejdiilor ce ne împresoară — venind dela răsărit ori dela apus.

Mai ales dela răsărit, unde s'a deslănțuit o luptă crâncenă împotriva Domnului Hristos și împotriva sfintei lui Biserici, care a fost pavăza nebiruită a neamului nostru în vremuri de răstriește. Ca nebunii din Babilon, cari au vrut să înalțe turn până la cer, așa vor să se urce bolșevicii la cer, ca să doboare pe Dumnezeu de

pe tronul strălucirii sale. Ei se vor prăbuși însă, și prăbușirea lor va fi mare foarte. Căci după vorba Scripturii sfinte „Dumnezeu nu se batjocorește“.

Păziți-vă deci, iubiții mei fii sufletești, de nebunia roșie a bolșevismului care vrea să ne tulbure rânduiala noastră, să ne surpe credința și puterea și să ne robească deavolului. Și când vre-un vestitor năimit al acestei nebunii se va apropia de Voi cu vorbe de ocară la adresa Domnului nostru Isus Hristos sau a Bisericii lui — Voi să-i răspundeți ca strămoșii Voștri cucernici: Domnul este izbăvirea noastră, de cine ne vom teme?! Iar vecinilor noștri dela Apus, care nici în preajma praznicului păcii nu se odihnesc, ci uneltesc împotriva libertății și unității noastre naționale — trimiteți-le de Crăciun răspunsul creștinesc și românesc: Dumnezeuul părinților noștri ne-a ajutat să locuim frații împreună. Ceeace a împreunat Dumnezeu, omul nu va fi în stare să despartă. „Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați!“

La praznicul Nașterii Domnului nostru Isus Hristos, mai mult decât oricând neamul nostru înalță „steagul păcii“ în mijlocul popoarelor lumii. Pentru că noi vrem să se împlinescă desăvârșit cuvântul prorocului: să se întoarcă toate neamurile la Vlăstarul lui Iese [la Hristos], și tot pământul să fie lăcașul plin de slavă al Celui născut în Vifleem.

Hristos se naște, măriți-l! Hristos din ceriuri, întâmpinați-l! Cu gânduri curate, cu inimi curate, iertând unii altora greșalele, mângâindu-Vă și ajutându-Vă unii pe alții cu creștinească iubire. Dragostea Voastră să se îndrepteze mai

ales către cei flămânzi și însetoși și străini și goi și bolnavi și întemnițați, către fiii desmoșteniți ai veacului acestuia. Căci toți trebuie să se împărtășească de lumina și bucuria Nașterii lui Hristos. Numai așa va fi și bucuria Voastră deplină.

Cu aceste gânduri și îndemnuri Vă trimit părinteasca mea solie de marele și luminatul praznic al Nașterii Mântuitorului nostru Isus Hristos, pe care doresc din tot sufletul să-l petreceți sănătoși, întru duhovnicească mulțumire și să-l ajungeți întru mulți fericiți ani. Și cu aceste creștinești urări Vă trimit și arhieriasca Noastră binecuvântare.

«Darul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Duhului sfânt să fie cu voi cu toți».

Dat în reședința Noastră arhiepiscopescă, la sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1932

al Vostru al tuturor de tot binele voitor:

(ss) **Nicolae,**  
Arhiepiscop și Mitropolit.

Nr. 9631.

### Circulară

Discul dela Nașterea Domnului pentru internatul arhiepiscopesc, și discul dela botezul Domnului pentru fondul Mitropolitan, se vor purta în conformitate cu ordinele noastre Nr. 9752 și 9753/1931.

Sumele încasate se vor trimite oficiului nostru de casă prin oficiile protopopești până la 1 Februarie 1933.

Sibiu, 14 Decembrie 1932.

**Consiliul arhiepiscopesc.**

## FOIȘOARA

### Pietate

Zi de eamnă, la mijloc de săptămână, într'un oraș universitar din nordul țării. Liniște în cer, senin și ceață 'n zări, pace în lume, tăcere pe străzile mari și mai puțin întesate de oameni ca alte ori. Pretutindeni pregătirile pentru Crăciun sânt în toi. Misticismul datinelor nemțești și melancolia sufletului furtunos al slavilor care aici se întâlnesc nemijlocit, învăluie viața pușinelor zile care mai sânt până la împlinirea datei de prăznuire a nașterii minunate a Făcătorului de minuni.

Pentru ochii mei obișnuiți să soarbă la vreme aceasta alte priveliști, pacea misterioasă ce îmbracă zilele din preajma măritei sărbători a Nașterii Domnului, îmi descoper lucruri impresionante în noutatea lor.

Se pare că pământul, înțelegător pentru pregătirile ce le face Cerul Celui ce pogoară în lume aducând pacea cerească, se asociază smerit la întâmpinarea lui, făcând să răsuflă din toate încheeturile ușurarea.

Se pare că s'au căscat adâncurile, și-au umplut lumea cu vestea că popasul sfânt e aproape și darul păcii cerești așteaptă să se coboare cu îngerii la Betleem și deacolo, ca o imensă binecuvântare, să se împrăștie peste lumea sbuciumată de nevoi, înviorând o.

Se pare că vom trăi un Crăciun creștin, cum n'am întâlnit de multă vreme pe meleagurile țării noastre scumpe. Se pare că suferințele cu care veacul nostru a gratificat în ultimii ani societatea omenească trăită în huzur și risipă, au adus aminte de Dumnezeuul zăvorât cu lespede în diferenței omenești în peștera dela Betleem. Se pare că lespedeaceasta blestemată astăzi e fărâme și peleri-

## In seara Nașterii Domnului

Sărbătoare a iubirii celei nemărginite a lui Dumnezeu față de neamul omenesc este praznicul Nașterii Domnului.

Iubirea Ceriului față de lume și față de om se coboară din înălțimea nepătrunsă și nestrăbătută de mintea omenească, și ia chipul omului, pentru ca să o putem vedea și intui în mod văzut, real și concret, și pentru ca să petrecă și să rămână în mijlocul nostru, în sfânta Sa biserică, îndreptând și conducându-ne pe calea, care duce cu siguranță popoarele la perfecțiune și fericire vremelnică și vecinică.

Glasul Domnului se aude din nou astăzi vestind prin sfinții săi îngeri: «mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire».

Cu această dumnezeiască cântare vestesc îngerii Nașterea Domnului.

Glasul Domnului ne invită să ne înălțăm în sfințele zile cari urmează, în o lume ideală, ca bucuria să se sălășuiască între noi, căci Domnul Măririi luând corp omenesc din Fecioara Maria a adus pe pământ pacea și iubirea.

A luat Domnul Ceriului și al pământului corpul și chipul omului, ca să învețe pe om; și învățându-l, să-l poată face părtaș de gloria Ceriului, ca glasul Domnului să-l povățuiască în toate zilele vieții sale.

Privim astăzi în praznicul Nașterii Domnului și în toate zilele vieții noastre asupra peșterii din Vifleem.

Această peșteră ni-se arată astăzi de nou în toată splendoarea ei, ca să vedem pe Împăratul măririi, care se întronează pe pământ prin blândețe și smerenie, prin pace și iubire; stăpâ-

nește prin îndurare și iertare, prin îndelungă răbdare și prin jertfă. Prin faptul că Domnul Ceriului și al pământului se coboară din Ceriuri și ia corp omenesc în o peșteră, se simbolizează vecinic, că săracului și celui năcăjit îi este deschisă calea către împărăția lui Dumnezeu.

Aceasta este marea însemnătate a sfintei sărbători de astăzi.

Se naște Domnul pe pământ, El, prin care toate s'au făcut, — ca prin Nașterea Lui, lumina cerească să devină un bun comun pentru toate neamurile.

Dar puternicii zilei nu voiesc să înțeleagă taina cea mare a iubirii celei nemărginite a lui Dumnezeu față de neamul omenesc; — taie și omoară cu scopul, ca să omoare și pe Celce s'a născut mai înainte de toți vecii...

Fiarele au viziunile lor și paserile cuiburi, iar Fiul omenesc, Fiul Celui ce stăpânește toate, Domnul Ceriului și al pământului, nu are unde să-și plece capul.

Palatele pământești nu voiesc să-l adăpostească, nu-l ascultă și nu-l bagă în seamă în decursul activității sale dezvoltate în fața lor.

Ceeace popoarele anticității, omul lumii vechi aștepta cu un dor nesățios, noi cei astăzi am văzut în întreaga sa lumină.

Am văzut lumina și viața. «Cercetatu-ne-a pe noi de sus Mântuitorul nostru, răsăritul răsăriturilor, și cei din întunec și din umbră am aflat adevărul, că din Fecioară s'a născut Domnul».

Ne bucurăm de Nașterea Domnului și dorim, ca bucuria noastră să fie deplină.

Uităm astăzi de orice năcaz, grije și supărare lumească — pentru ca să putem privi cu ochii credinței noastre pe Dom-

nașul, la ieslea minunată, restatornicit. Se pare că răutatea a schimbat locul cu pietatea, că lumea-i mai bună și Dumnezeu mai aproape de puținătatea noastră.

Cu fruntea încercuită de nouri albi ai acestor gânduri mă îndreptam în dimineața zilei aceleia spre școală. Era ultimul drum înainte de sărbători; un drum de vremelnic «adio». Reședința cu școala mea era aproape. Măreață sub zăpadă, se pregătește de Crăciun și silueta ei plină de viață îndeamnă la pietate, predispuie la rugăciune.

În mijlocul acestor gânduri un acord de-o surprinzătoare măreție îmi ajunge la urechi. Era atâta căldură, atâta înfrățire cu Cerul în glasurile limpezi și chemătoare la rugăciune. Le-am mai auzit și alteori, dar ecoul chemării lor deacum avea un efect covârșitor. El întregea gândurile senine cu care m'am apropiat de o casă de închinăciune. Și mari și neuitate

au fost clipele pe care le-am trăit într'însa. Mai bun ca alte ori, mai aproape de cele de sus ca niciodată, în mintea mea stăruia convingerea că numai aici, în biserică, sfârșesc întemperiile vieții. Nu mai simțeam spini durerilor, ci călător pe aripile păcii ce s'o sălășluit în sufletul meu, rătăceam pe drumuri de aur, căutând ceeace pământul cu viața lui de ispășiri pentru cei buni și satisfacții trecătoare pentru ceilalți, nu putea să-mi dea niciodată.

De atunci a trecut o săptămână.

Văd lume multă, urnită din povara nevoilor, proprii celor cari au uitat pe Dumnezeu; văd copii goi dăruți creștinește din darurile celor mulți; văd ochi în lacrimi și șoapte de recunoștință; văd suflete dâncite în rugăciuni, văd roadele pietății, realizate cândva în țesătura unei sfinte prietenii.

Și când șterg lacrimile răscolite de fiorii emoțiilor, gândul îmi rătă-

nul Cerului și al pământului, îndulcindu-ne de bunătățile aduse de Domnul și revărsate asupra noastră prin sfânta Lui biserică.

Dar bucuria noastră nu poate fi completă când știm, că în unele părți idei contrare învățăturilor evangheliei Domnului, au început să înstreineze omenimea de viața ideală creștină, care înalță și ridică pe om din marea vieții și viforul ispitelor și carea îl face, ca trăind pe acest pământ, să simtă plăceri și bucurii ideale, proprii numai Cerului.

Încă sfântul apostol Pavel a făcut observarea, că filosofia păgână conține multe învățături, cari pot corupe pe oameni și chiar pentru aceasta ne învață: «vedeți să nu vă amăgească pe voi cineva cu filosofia și cu înșelăciunea deșartă după obiceiul oamenilor, după stichiile lumii, iar nu după Hristos».

Biserica Domnului în decursul veacurilor a preîntâmpinat cu succes aceste curente periculoase, pentru că «cu noi este Domnul».

Ne închinăm astăzi și în vecii vecilor Nașterii Domnului. Luăm duh sfânt din lumina și viața cerească, ce se arată astăzi neamului omenesc prin Nașterea Domnului.

Ne închinăm astăzi acestei Nașteri; și închinându-ne dăm seamă despre credința noastră în divinitatea Mântuitorului și în divinitatea sfintei Sale biserici, și declarăm, că sub conducerea ei voim și stăruim a ne continua calea și mersul spre perfecțiunea creștinească.

Sărbători fericite!

**Adunare în Sibiu.** Un grup de cetățeni sibieni a convocat o mare adunare de manifestație, împotriva bolșevismului economic, pentru ziua de 26 Decembrie 1932, ora 11 a. m. în sala Thalia din strada Carmen Sylva. Vor lua cuvântul: dl Dr. Aurel Vlad și alți fruntași conștienți de simțul de răspundere în fața neamului și a țării.

## Vifleemul...

De câte ori rostim acest cuvânt, nu-i simțim farmecul specific ca atunci, când așteptăm sau prăznuim Nașterea Domnului.

Cuvânt plin de har. Bogat și profund în semnificația lui religioasă, morală, istorică și socială.

Loc sfânt. Consacrat prin intruparea cuvântului. «Școală de umilință» și mișcătoare lecție despre această virtute. Casa lui David, leagănul Mesiei. Casa pâinii, care s'a pogorât din cer.

Nimic nu tulbură liniștea casei și pacea sufletească a omului, ca lupta pentru pâine. «Intru sudoarea feței tale îți vei câștiga pâinea ta, până te vei întoarce în pământ»... Toată munca și strădania omului pe pământ se consumă în această trudă și alergare neodihnită după pâinea cea de toate zilele. Și tot nu se ajunge și nime nu se satură...

Anul trecut era belșug de pâine. Prisos peste prisos, încât imprecațiile la adresa lui Dumnezeu erau groaznice, că de ce a dat prea mult și prețurile bucatelor sânt prea scăzute. Omul nu a fost sătul cu mult. Voiă și mai mult.

La orașe se înalță palate după palate, se grămădesc arginți după arginți și se ascund, ca să le stăpânească furii și moliile, dar mizeria și amenințarea stă alături. În timp ce dorul după mai multe comori pământești tot crește mereu, Lazar devine agresiv. Nimenia nu se satură și nimenia nu este sătul. Nici acum, nici în viitor. Căci „nu numai cu pâine va trăi omul“...

Este o singură pâine din care se satură toți oamenii: pâinea cea cerească. Un sin-

gur fel de oameni se află sătui, chiar și atunci când sânt flămânzi. Sânt cei ce gustă din pâinea care s'a coborât din cer. Priviți-i și vă convingeți, dacă creștinii adevărați au ceva din înfățișarea oamenilor flămânzi și nesătui... Nesățioșii sânt în afară de împărăția harului.

Bindecuvântat fii acum și totdeauna, Vifleeme, că ni-ai dat pâinea care ne satură pe toți și ajunge la toți flămânzii. Pâinea care s'a făcut trup și sânge spre hrana și sănătatea noastră. Ni-ai dat pe Hristos Domnul și Mântuitorul nostru, a căruia este slava și puterea și bogăția.

Mântuirea noastră din tine, Vifleeme... Pr. II. V. Felea.

## Societăți religioase creștine

(=) A critică și a dărâma e lucru ușor; a munci și a construi e, firește, greu: Constatări obișnuite, — dar care au nevoie d'a fi, din când încând, renoite.

Câțiva ani au trecut, decând a luat ființă o seamă de societăți religioase creștinești care, inițiate și conduse de preoțimea bisericii noastre, au prins rădăcini sănătoase în mijlocul credincioșilor.

Amintim, în fruntea tuturor acestor înjghebări, activitatea dezvoltată de «Oastea Domnului» dela Sibiu, și — pe urma ei — a «Asociației creștine ortodoxe Patriarhul Miron» din București.

Rolul lor atât de binefăcător, pentru toată lumea satelor, nu mai poate fi tras la îndoială: s'a constatat că poporul, făcând parte din asemenea așezământ, în loc să-și cheltuească ban, vreme și sănătate morală și corporală în localuri de stricăciune sufletească, se întrunește cu dragă inimă în locuri potrivite, să asculte

și să învețe tălmăciri din cărți bune și sfinte, îndrumări și sfaturi folositoare, cântări religioase, și altele asemenea.

Ar putea oare să fie societățile religioase creștine un rău și o primejdie pentru biserica ortodoxă din patria română?

Da, și ba.

Când societatea va fi condusă de un membru laic, și nu de preotul chemat să stea în fruntea ei, ea va putea să greșească și să degenereze, alunecând în rătăcirile ispititoare ale sectanților. Pilde se cunosc.

Când însă păstorul sufleteș lucrează însuși și conduce societatea religioasă, instituția e de parte de-a alcătui un rău și o primejdie pentru biserică, — va sluji, din contră, ca zid de apărare și împotriva propagandei sectante. Pilde avem și aici, cele mai multe.

Ar fi poate de-ajuns să privim b. o. felul cum este cercetată o biserică în comunele unde s'a înrădăcinat «Oastea Domnului», să auzim cântările la Sf. liturghie, uneori și corurile sâtenilor; să vedem mulțumirea omului, — de multe ori un analfabet — când rostește cu înțeles cuvântul Sfintei Scripturi; — ș'apoi, toate acestea să le comparăm cu stările asemănătoare din comune, unde n'a pătruns încă munca «Oștii Domnului».

N'avem dreptul să pretindem păstorilor, să fie ortodocși conștienți și apărători strașnici ai bisericii, dacă ne îngrijim superficial de creșterea lor sufletească.

Un mijloc probat, pentru a înrăuri stăruitor această creștere, este tocmai *asociația religioasă de felul «Oștii Domnului»*, care mijlocește strânsă și părintească legătură între enoriași și preoțime.

Ce va să zică a lucra în mod *isolat*, o vede adese fiecare slujitor al bisericii, — fără să ne oprim asupra faptului.

N'au să ne opintească, în mersul înainte, glasuri potrivnice,

ceste întrebător acolo departe unde cine oare va mai șterge lacrimile celor lipsiți și plânși pe care astfel li găsește Crăciunul? Și alte lacrimi curg să potolească durerea mea. Printre picurii lor cristalini las privirea să alerge peste cuvinte luminate de pietate și încălzite de prietenia din care s'au desprins să-i fie podoabă: «Multă lumină mă impresoară azi, prietene, și calde raze de speranțe îmi hrănesc sufletul și-mi schimbă suferința în consolare și fericire... O liniștită învioreare mă cuprinde și ea atinsă de ceva sfânt. Sânt momente când în jurul meu domnește sfințenia împărăției către care am plecat și al cărei farmec îmi trimite caldele ei chemări», — așa sfârșesc cuvintele chemate de amintiri.

Aici începe — luându-le dela capăt — minunea săvârșită cu mine; sborul pe aripile pietății, în împărăția făgăduinței, unde suferința e ceva ce n'a mai fost nici când.

Sabin Siblanu.

## Sculați-vă, eroi!

Sculați-vă, eroi, din putrede sicrie,  
Descătușați-vă din lanțurile ce vă țin  
In umede morminte, sărace de lumină,  
De soare, ce 'ncălzește în ziua cea senină.

Veniți, că vă așteaptă căsuța voastră dragă,  
Ș'ai casei înainte vă țasă, să vă spună,  
Că 'n sat e bucurie și 'n casă arde focul  
Și astăzi Duh și... pace domnește în tot locul.

Veniți, să vedeți steaua din cer cum se coboară  
Asupra unei peșteri din sfântul Nazaret!  
Veniți, și preamăriți și voi azi pe Mesia,  
Pe Acela ce în brațe îl ține, azi, Maria...

Veniți să ascultați, cum glasuri de copii  
In ieslea cea de peatră laudă pe Domnul  
Și cum din înălțime coboară bucuria  
In staulul în care s'a ivit Mesia.

Dar, în zadar vă așteptăm mereu, ca să veniți  
Căci gheața înghețată vă ține 'ncătușați,  
Și bulgării de lut v'apasă cu putere...  
Dar n'am pierdut nădejdea de-a voastră

[inviere...]

Treziți-vă eroi!

N. Nicoară-Dobârceanu.

## La Nașterea lui Hristos

În peștera de peatră rece și fără urmă de jeratec, Fecioara Curată a născut astăzi pe Hristos Dumnezeu.

Acolo, în liniștea adâncă din marginea sfântului Nazaret, în sărăcăcioasa peșteră, soarele strălucirii dumnezeiești încălzește sufletele acelor ce cu smerenie alegă pentru închinare.

Prin nașterea lui Curată, El vine astăzi cu strălucirea Tatălui, ca să lumineze întunecimea sufletului acelora ce-L așteptau cu frică și cutremur. Astăzi, la mare praznic, ținut în cinstea Aceluia care a venit pentru a noastră mântuire, trebuie ca unul fieștecare, buni creștini, să alergăm cu întreaga noastră gândire spre îndepărtatele cărări ale Nazaretului, spre coliba păstorilor, unde cu smerenie să priveghem la creștetul luminat al Mântuitorului unde, alături de so-

borul ingeresc, să glăsuim: «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună voie». Astăzi fiecare creștin să însoțească magii, întru căutarea noului născut, Împăratul lumii, care vine cu zâmbetul nevinovat, ca mai târziu să verse lacrimile de suferință pe Golgota.

Întunecimea sufletului să o luminăm prin apropierea noastră de Hristos, care fără părtinire îmbrățișează pe toți aceia cari îi ies întru întimpinare.

Astăzi pruncii nevinovați zâmbesc și saltă de bucurie, așteptând, cu sufletul nevinovat, apropierea de Hristos, care îi cheamă cu cuvintele părintești: «Lăsați pruncii să vină la mine»...

Acești prunci nevinovați însoțesc, azi, la praznicul mării, pe Hristos, mărindu-l în cântecile lor, ce duc mângăere, pace și nouă reculegere sufletească, în casele creștinești.

nici învinuiri de «protestantism» și celelalte la fel, ce resar și din mijlocul acelora dela cari sântem îndreptățiți să auzim îndemn și încurajare în lucrul bun și de folos obștesc ce-l săvârșim.

„Oastea Domnului“, sub conducerea preoșimii noastre, *înaintază pe drumul drept și adevărat al sfintei ortodoxii.*

Se vor fi făcând, — într'o asociație atât de răspândită, — și greșeli, involuntare în general; dar ele nu vor altera câtuș de puțin ideea și nici așezământul menit să evanghelizeze *în cadrul învățăturilor bisericii noastre ortodoxe.*

Critica înțelegătoare e bine venită și ne bucură. Ceealaltă critică? Frământare inutilă.

**Greșală de osândit.** Sub auspiciile asociației culturale și naționale «Astra», secția Brașov, s'a ținut în sala festivă a liceului nostru de acolo, în ziua de 10 Dec. 1932, o conferință despre «România în fața prefacerilor». Conferențiar era dl Ilie Cristea, ear conferința sa a fost — după rapoartele ziarelor locale — de un conținut absolut bolșevist. Lămuririle, un fel de scuze, date în *Gazeta*, din partea dlui N. Căliman, președintele despărțământului brașovean al Aștrii, nu pot nici decum să ne mulțumească. *Astra*, societate națională, întemeiată în spirit creștin, are totdeauna «să și închidă porțile» dinaintea internaționaliştilor, cari în vorbe răsunătoare profită să desorienteze lumea tocmai în zilele prefacerilor de azi. Ca români și ortodocși avem trebuință de îndrumări în conformitate cu tradiția de veacuri și cu duhul acelora, cari au pus temelii pentru instituțiile acelea, ce formează mândria Brașovului și a întregii țări românești și creștine. Bolșevicii să poștească în «raiul» lor. *Acolo* ar avea teren de refacere.

## Organizați Oastea Domnului

Astăzi unul fie care bun creștin să cânte cântarea cântărilor:

*Hristos se naște măriți-L,  
Hristos din ceruri, într'apinați L.*  
N. Nicoară-Dobârceanu.

## Pruncul și piroanele

— Legendă de Crăciun —

Maica Domnului și Sfântul Iosif se uitau uimiți la mititelul Ius culcat în ieslea peșterii și își desmierdau cu mirare ochii în priveliștea Pruncului, în fața Lui cea rumenă ca razele lu-  
ceafărului celui nou de pe cer și 'n ochii săi mai limpezi decât ochii îngerilor cari cântară mai înainte cântecul sfânt al patriei lor: «Mărire întru cel de sus lui Dumnezeu!... Bărbatul începu apoi a vorbi:

— E prea răcoare și prea întunec aici în peșteră, Marie. Să scoatem pruncul mai la aer și mai la lumină.

## Cuvinte arhieresti

— La Nașterea Domnului —

I

...Dat-a Domnul că astă toamnă s'a întrunit la București congresul național bisericesc sub președinția I. P. Sfințitului Preafericit Patriarh al României, Miron. În congresul acesta s'a petrecut înălțătura mărturisire de credință a bărbaților de stat și înalte științe către așezămintele bisericești. Ministrul reprezentant al guvernului, șefii partidelor politice, reprezentanții înaltelor științe, liber profesioniștii, adevărat tot ce avem mai ales în societatea cultă și-au dat mâna frățiască să se pună cu cuvântul și cu fapta în slujba bisericii recunoscută și de ei de unică mântuitoare din decadența morală ce amenință omenirea cu prăbușire.

Era glasul acestor luminați bărbați ceva din plângerile prorocului Eremie asupra păcatelor săvârșite împotriva legii lui Dumnezeu, și din înălțarea cu sufletul la idea Mesianică dela Isaia. Zguduiți mari sufletesteți ce prevesteau hotărâri mari de a reclădi țara aceasta bântuită de atâtea rele lumești pe temelia lui Hristos pe care a fost ea zidită dintru'nceput de marii voievozi creștini. Și într'o gândire și simțire au luat hotărârea să înceapă munca pentru înnoirea României creștine prin propaganda nemijlocită a cultului creștin printre popor. Vor coborâ dar toți la sate cu scrisul și cuvântul lor să aducă cultura inimii și lumina minții între popor, evanghelia României creștine.

De demult în fiecare sat românesc se înalță biserica și școala ca două luminați aprinse din aceeași lumină a lui Hristos care luminează tuturor. Acum revin la legătura cu biserica și cei ce-au despărțit școala și cultura lumească de biserică, să le reunească sub semnul crucii. Preotul și învățătorul nu vor mai sta singuri între popor cu cazonia și abecedarul lor acesorii bătându-se în capete, ci încurajați de marii cărturari și dignitari ai țării și de societățile religioase cari vor face zid în jurul bisericii.

Noi, iubii mei, ne-am îngrijit de vreme de înființarea societăților religioase pentru tinerime și vârstnici: Societatea „Sf. Gheorghe“, „Oastea Domnului“, „Altarul“ și „Societatea femeilor ortodoxe“, totatărea odrasle a pomului vieții sădite de Dumnezeu în biserica sa. Voi să vă îngrijiți de această grădină de flori vii sădită în jurul bisericii să nu intre în ea dihonnia lui Anticrist, ci în strunele ei să se preamărească Tatăl nostru cel din

ceruri. Nimeni dar să nu socotească aceste societăți de niște bisericești sectare pe ogorul lui Hristos, ci ca mădulare ale unei și nedespărțite biserici a lui Hristos puse sub stăpânirea ierarhică rânduită de Dumnezeu.

Când a intrat M. Sa Regele nostru Carol II în Domnia țării, a făcut o mărturisire de credință: Vreau să domnesc în duhul marilor voievozi ai țării ctitori ai culturii românești. De pe urma Lui au și răsărit în scurtă vreme pompoase așezăminte culturale. Iar în sufletul meu și azi e viu cuvântul mai nou auzit din gura Lui: „Eu sânt ortodox, vreau să văd biserica mea la înălțimea misiunii sale spirituale, puteți conta la sprijinul meu“. Nu ne va lipsi dară nici această înaltă ctitorie Domnească la noua îndreptare a legii după pravila de Dumnezeu inspirată.

...Cei de peste graniță au aprins focul revizuirii, adevărat ruperea pecetilor de pe pacea dela Trianon ce a scos Ardealul de sub stăpânirea ungurească și l-a pus sub stăpânirea românească. Ei să plâng la marile puteri că nu pot trăi fără Ardeal și cer ca Ardealul să fie pus iarăși sub vechia stăpânire străină, un lucru ce nu se poate face fără nou război.

Poporul românesc întotdeauna a fost un element de ordine. Așa ați venit și voi, iubii mei, după legea din bătrâni a oamenilor buni, în valuri, valuri de mii și mii de oameni, să faceți mărturisire de credință către țara aceea care v'a primit ca o mamă bună la sânul ei și v'a dat în moștenire pământul strămoșesc și libertăți cetățenești depline.

Ați făcut această manifestație națională cu vrednicia oamenilor cinstiți cari nu atacă, nu urăsc pe nimeni, ci-și iubesc țara lor pentru a cărei hotar adevărat sunt gata a trăi și muri. Acel cuvânt de ordin de pe steagurile și buzele voastre, că „vrem pace“, era rupt din stihul corului îngeresc care vestea păstorilor nașterea lui Hristos aducătoare de „pace bunăvoire între oameni“. Sunt fericit că străjerii dela granița de sub păstorirea mea sufletească sunt pașnicii cetățeni și treji păzitori ai moșiei străbune gata de a și-o apăra contra ori și cui.

Nici rebeli, nici apostafi. Să nu fie între noi, iubii mei în aceste grele zile de încercare în economia statului, nici răsvrățitori contra ordinii publice, nici trădători de neam. Ci toți uniți în credință către Dumnezeu, patrie și tron. Aceasta este porunca zilei de astăzi pe care o talmăcesc vouă de pe amvonul arhieriei mele.

Din pastorală P. S. Sale Episcopului ROMAN al Orăzii.

II

...Vom prăznui sfânta zi a Nașterii Domnului, cu toată curăția sufletului, cu toată vrednicia și cinstea, (înând seamă că însași biserica a rânduit o pregătire deosebită cu post și rugăciune în vederea acestei strălucite sărbători.

Voi, mame iubitoare și temătoare de Dumnezeu, luați cu voi pruncul voștri și-l duceți la casa lui Dumnezeu, la biserică, să învețe de mici, a se ruga și împreună degetele spre semnul biruinței, spre sfânta cruce, izbăvitoare de rău, — și acolo să asculte laudele și cântările de preamărire ce se aduc pruncului Isus.

Voi, părinți, priveghiați tot pasul fiilor voștri mai răsăriți și fiicelor voastre, nu-i lăsați să petreacă ajunul Nașterii Domnului și sărbătoarea însași în defătare desfrânate, abateți-i dela aceste deprinderi necreștinești, țineți-i departe de tot ce poate strica și dejos sfințenia praznicului.

Voi, învățători, luminați mintea odraslelor ce vi s'au încredințat și sădiți în sufletul lor dragoste de neam, de țară și de biserică, faceți-i să iubescă pe Dumnezeu, dar și pe deaprospele, ca să devină mame-poimâne cetățeni conști și cu demnitate omenescă și mândri de filii ai țării lor și ai bisericii, sub aripile căreia au crescut.

Voi, preoți, păstorii adevărați ai turmei încredințate vouă, fiți tuturor părinți iubitori, lucrați cu toate mijloacele ca să stărpiți din popor buruiasa întunecului, otrava pizmei și a răutății, — ca satele peste care sântei rânduiți dela Dumnezeu, să devie sate cu renume de creștini și de filii ai lui Dumnezeu. Nu căutați azi, că munca voastră este puțin răsplătită, după studii îndelungate și cheltuieli prin cele școli multe și înalte, căci Dumnezeu care vede străduința voastră, vă va recompensa prin aite mulțumiri sufletești, care prețesc mai mult decât comorile pământești.

Voi, oameni cu dare de mână, aruncați privirea voastră și în casa săracului, neputinciosului, nevoiașului, în casa celui lipsit de darurile dumnezeiești, și căutați să le alinați suferințele, prin o haină mai caldă, prin o bucată de pâine, și prin tot ceace vouă vă este de prisos — și săracului de lipsă.

Și voi, oameni, pe cari nu v'a învrednicit Dumnezeu să aveți pruncii voștri proprii, lăsați — pentru cazul de moarte — o parte din averea

rului un fior dureros li străpungea inima.

Porniră. Pe calea de câțiva pași Iosif legăna cu drag în brațe odrasla din vița lui David și-i râdea și i povestea din toată inima. Se vedea fierarul. Era plin de funingine și de sudoare. Lovea vârtos un băț de fier cu ciocanul lui cel greu, de săreau scântele ca la sămănat grăunțele. Și ochii Pruncului se uitau tot mai lung și tot mai aprinși la ele, dupăcum s'apropiau de nicovală.

— Pace ție, fierarule, îl întimpină cu vorba sfântul Iosif.

— Și ție, țesalule, și soțioarei tale tinere și copilășului draguț din brațele tale, îi răspunse fierarul cu omenie.

— Ce lucrezi așa de trudnic? îl întrebă apoi șoptul Maicei Precurate.

— Câteva piroane.

— Pentru căpriori de casă ori de șură?

— O, nu. Pentru legionarul

ăsta roman, de lângă mine. Mă silitește să i le gat repede, ca să bată cu ele pe cruce câțiva tâlhari. Uite-le...

Cu mâna i înegrită el ridică de jos vre-o patru piroane groase, cu capetele late și turtite. Și începu a le trânti de-olaltă, ca să facă bucurie și voie bună Pruncului. El însă văzând piroanele ascuțite ca săgețile tipă odată ca mușcat de șarpe și lacrimi de rouă răsăriră pe genele nevinovate.

— Cum ții Pruncul, Iosife? grăi pe loc Maica milostivirii și apucând în brațele ei pe Ius și-L strânse cu drag la sânul ei fericit de maică neprihănită.

Un fior mai dureros li spintecă acum inima ei simțitoare. Și pumnul acestui fior o sfâșie sălbatec și pe drumul către peșteră... Pân' se amestecă lacrimile Pruncului cu lacrimile Maicii sale...

Presimțiră amarul piroanelor din viitor. *Părintele Chiril.*

voastră bisericii, ca să creze așeză-minte și zile pentru bătrâni, cari nu mai pot lucra, pentru orbi, cari nu văd, pentru copiii săraci, cari nu pot cerceta școala din lipsa de hrană, cărți și îmbrăcăminte...

Eată cum ne învață biserica să prăznuim Nașterea Mântuitorului. Să punem temelie pentru lucruri de folos obștească, care au să fie și o mândrie națională...

Poate unele din sfaturile și povețele ce Vă dau, vor părea că sânt neîncetate aceleași, — dar ele au roșul și însemnătatea lor adâncă, și trebuie rostite cât de des.

V'am îndemnat și Vă voi îndemna totdeauna să păziți legea noastră sărămoșească, pe care cu atâtea jefite și suferințe o au apărât moșii și părinții noștri.

Să dați tot sprijinul bisericii, să contribuiți din puținul ce v'a dat Dumnezeu la susținerea și înzestrarea locașurilor de închinare...

Din prilejul fericit al zilei de 1 Decembrie, — 14 ani împliniți dela unirea noastră cu Patria mamă, — am roșit cuvinte tari în fața miilor de credincioși, ca să se audă de departe peste hotarele țării, că dreptatea ce s'a câștigat pentru poporul și patria românească, cu jefita atâtor sute de mil de vieți, — nu se poate răsturna la pofta uneltirilor nesocotite ale dușmanilor neîmpăcați.

Noi vrem pacea; dar, la nevoie, vom apăra cu orice jefită pământul scump al patriei noastre. Vom face zid puternic în jurul Regelui nostru și în jurul conducătorilor noștri, strigând cu Psalmistul: «*Scoate ne dela vrășmașii noștri, Doamne, căci la Tine am scăpat, învață-ne să facem voia Ta, căci Tu ești Dumnezeul nostru*», (Ps. 142, 11).

Pășirea noastră unanimă, solidară și impunătoare a trezit pe mulți bătaioși la realitate. Elanul li s'a mai muliat și, în o parte, a intrat chiar groaza, văzând cum înțelegem noi românii să ne apărăm moșia și gila sărămoșească.

În nădejdea, că cuvintele mele vor cădea pe pământ roditor și inimi înțelegătoare, Vă rog să le primiți cu drag și să le adevărați cu fapta.

(Din pastorală P. S. Sale Episcopului NICOLAE al Clujului).

## Preoți buni

— Insemnări literare —

Nu știu cum s'a făcut, dar toți preoții răi din viață, toată «sarea cea stricată» din lucrarea pentru cauza Domnului, toți căzuții din dar, toți sânt oameni bineprimiți la masa literaturii. Nu-i voi pomeni, pentru că sânt mulți ca pleava și fără de folos, ca neghina. Mă voi feri de ei, ca de spină, căci sânt vătămători și voi încerca să aflu și să mă bucur de întâlnirea preoților celor buni. Această încercare merge mai greu. Trebuie să cauți mult, ca negustorul de «*mărgăritare*». Trebuie să cercetezi tot câmpul literaturii noastre, ca femeia din evanghelie casa ei întreagă, pentru ca să afli «*banul cel de aur*». Și după multă osteneală, după ce abia ai putut întâlni câțiva «*aleși*», te mângâi cu întâlnirea adevărului că mai mulți preoți buni avem noi în viață, decât în literatură. Să așezăm dar «*lumina*

## Probleme, fapte, comentarii

**În mijlocul Oștii Domnului la București.** — Iubiții frați și surori, membri în Oastea Domnului din capitala țării, au avut de curând marea bucurie de-a putea întâmpina în mijlocul lor pe părinte *Iosif Trifa* dela Sibiu.

În casa fraelui Binescu s'au întrunit numeroși frați, cari într'o atmosferă de curăță slavă au salutat pe neînfrântul conducător al mișcării creștine ortodoxe „Oastea Domnului”.

Au grăit frumos și cu miez Păr. Toma Chiricuță, fratele I. Gr. Opreșan, părinte arhim. Iuliu Scriban, cu autoritatea cuvântului său, zicând: „Sânt un prieten al Oștii Domnului. Cu toată inima sânt pentru ea. Ca preot și profesor simt că e datoria mea să folosesc mijloacele care au răsărit pe pământul românesc pentru învierea credinței străbune. De aceea ajut mișcarea. Și voi sluji-o totdeauna... Mulțumiri și rugăciuni să aducem lui Dumnezeu, ca să ne țină sănătos pe părintele Trifa, ear Oastea Domnului să fie în veci biruitoare!”

Păr. Iosif Trifa, mulțumind pentru frățeasca primire, face și următoarele mărturisiri:

„Folosesc acest prilej, să spun și de aici din Capitala țării ceea ce am spus și am scris de atâtea ori: Oastea Domnului este legată cu toate firele ei de sfânta biserică. Ea s'a înfiripat în cadrele bisericii. Noi luptăm pentru ceea ce se cheamă biserică cea vie și lăptosă. Să facem din fiecare membru al bisericii un membru viu și luptător. Eu stau în fața lui Dumnezeu cu conștiința curată că am făcut bisericii mele cel mai mare bine ce i-l puteam face.

Sunt și eu un umil slujitor al bisericii în care Domnul m'a învrednicit să-i slujesc. Ce slujbă grea și pînă de grozavă răspundere este aceasta! Și eu mă bucur că se fac și aici „tabe e”. Căci ceata slujitorilor Domnului și bisericii Lui nu este ceata leneșilor, ci ceata lucrătorilor. Nu este ceata trântorilor, ci ceata albinelor. Nu este ceata „funcționarilor”, ci ceata misionarilor. Ceata slugitorilor bisericii nu este ceata „fariseilor și cărturarilor” cari păzesc „litera”, ascund „cheia cunoștinței” și „omăra prorociei”, ci este ceata apostolilor și mucenicilor — este

ceata celor cari fac apostolie și jefită pentru biserica lui Hristos”.

**Sfânta Scriptură și studențimea.** — În congresul național studentesc dela Brașov (4—7 Dec.) s'a iscat, în legătură cu francmasoneria strică oare de neam, întrebarea dacă Vechiul Testament este isvorul de inspirație a acestei secte?

Francmasoneria vrea distrugerea sufletescă a neamului nostru pentru a întrona domnia lui Satan, așa se spunea — și pe drept cuvânt. Ea lucrează mai mult pe teren economic și financiar, dar are de gând — dacă-i vom da răgaz — să invenineze toate domeniile de manifestare românească. Și acest lucru e adevărat. Dar întrebarea dacă Vechiul Testament a format ideologic francmasoneria, este o dovadă a unei necunoașteri totale a acestei părți din Sfânta Scriptură.

Cartea care tratează despre începuturile Revelațiunii și despre venirea mântuirii oamenilor, să propoveduiască principi absolut contrare Mântuitorului, cum face francmasoneria? Cartea fără de care nici Nou Testament, — care cuprinde cuvântul lui Dumnezeu — nu se poate tălculi, s'ar putea să fi germinat ideile contrare celei despre împărăția lui Dumnezeu? Nu, sigur. E de ajuns a-ți pune o astfel de întrebare, pentru a-ți se răspunde că nu pricepi spiritul ce a călăuzit la alcătuirea Scripturii.

Faptul că s'a ridicat o astfel de problemă, dovedește lipsa de cunoaștere a sfintei Scripturi, lipsă atât de simțită în viața studențimii. Lucrul provine poate din educația nesănătoasă, din învățământul greșit, care se dă unui adolescent în clasele superioare de liceu. Teorii ca ale lui Darwin și Haeckel, despre originea animală a omului și despre generația spontană sânt luate drept legi primite de tânăr fără mult discernământ.

Din acest fel de teorii se zămislesc apoi „aerele” de ateism de liceu și mai târziu de salon. Tânărul, care pierde de timpuriu contactul cu Scriptura sfântă, e natural să se înjuge în viață la o concepție pozitivistă ale cărei orizonturi se strâmtează după puterea de percepere a rațiunii sale, sau după dovezile puține pe care și le câștigă prin simțuri.

Numai așa îți explici de ce, lipsind *Cartea cărților* din mâna și

din sufletul studentului român, se înstrăinează și se dezorientează tot mai mult. De aceea, eată de ce am aprobat cu satisfacție când un student, absolvent de teologie, a propus în congres: să ne lipsim de a merge la o serată sau la un bal, și să ne cumpărăm cu 40 Lei un Nou Testament!

Când filosofia, conștiința de slăbiciunea rațiunii, cere ajutorul bisericii prin credință, această propunere s'o salutăm cu entuziasm și să-i dorim cât mai curând realizare; atunci și viața, și mișcările studențești vor avea mai mult rost și mai mult duh de viață. T. B.

**Amânarea soluțiunii acordului dela Roma,** privitor la statusul romano-catolic ardelean, nu mai poate dăinui fără știrbirea demnității statului român.

Acordul este lipsit de putere obligatorie înainte d'a fi ratificat de parlament, în conformitate cu legea cultelor și cu însași constituția țării.

Părerile, interesate în cauză și chemate a se pronunța, apără punctul de vedere românesc al chestiunii. Eată părerile acestea, — pe care le dăm după documentațiile expunerii, făcute de curând din partea dlui profesor universitar O. Ghibu, în marele cotidian *Universul*, în următoarele:

Dl ministru de justiție M. Popovici, a refuzat categoric să dea curs intervenției conducătorilor statusului catolic în vederea aplicării acordului și a trimis întreg dosarul chestiunii la Camera deputaților.

Dl ministru al cult. D. Gusti, a declarat reprezentantului oficiosului catolicismului ardelean că „nu știe dacă, peste tot acordul se va ridica la valoare de drept” [Edélyi Lapok, din Oradea, 13 VII 1932].

Dl ministru al agriculturii, V. Nițescu, a dispus ca procesul pe care departamentul dânsului îl are cu statul catolic să fie dus înainte, ca și când acordul n'ar exista.

Dl Dr. Emil Hațieganu, în calitatea sa de ministru al Ardealului, a zis că „nu va fi nimic din acordul dela Roma”.

Dl Gh. Pop, fost subsecretar la culte a declarat: „am recomandat dlui Gusti să mai așteptăm cu chestia acordului, să o mai rumegăm, să nu ne grăbim, căci poate că e mai bine dacă îi vom modifica textul”.

Dl Dr. Valer Moldovan, fost subsecretar la culte, a declarat că

celor buni în sfeșnic, ca să lumineze și altora.

Îi găsim lucrând pe ogoare furtive, dar oriunde: înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbii, ori îndrăzneți ca apostolii și neînduplecați ca mucenicii.

În mănunchiul acestor «*spice pline*» mai mult sânt cele culese din lanul luptelor pentru apărarea pământului, și neamului, și graiului, și sufletului, și dreptului românesc împotriva tuturor vrășmașilor cutropitori. Ce frumoasă este lupta bătrânului preot ardelean *Solomon Nicoară* din Lunca<sup>1</sup> pentru biruința «românului» în alegerea pentru parlamentul unguresc de pe țărmul Dunării! Graiul conștiinței românești răsună din tot pasul și din tot gestul lui, ca'n glasul preotului abrușean *Tudor Ruban* din M. Iok-y,<sup>2</sup> care'n român vede roman și patria romanilor trebuie să fie Ro-

<sup>1</sup> O. Goga, Domnul notar.

<sup>2</sup> Bogații cei săraci

man! Cât de impunător este figura protopopului transilvănean *Grozea*, care predica neînficat în vremea Războiului celui mare că «românii să nu-și uite de limba lor și de credința în Dumnezeu!» Cât de simpatice apare înaintea preotului muntean *Voinea*<sup>2</sup> care cu mult înainte înfruptării «*visului*» nostu celui mai drag, se ruga mereu lui Dumnezeu, să i ajute să și vadă pe unica sa fată: preoteasă, și apoi să treacă dimpreună cu oastea regelui peste Carpați, să desrobească pe sârmanii săi frați asupriți din Ardeal... Cu câtă râvnă își povățuiește turma sa oropsită de călcăiul nemțesc, un alt preot muntean, spre inima codrului, unde păstor și turmă se roagă smerit pentru mântuirea țării, cu genunchii la pământ și cu fața întoarsă spre Răsărit, căci într'acolo-i Ierusalimul și într'acolo-i Moldova, care ocrotește și ne Rege, și armata țării!»

<sup>1</sup> L. Rebreanu, Pădurea spânzuraților.

<sup>2</sup> M. Lungianu, Denii.

Dar mai uimitoare este icoana *preotului moșneag* din țara Moșilor, care-și duce în luptă credințioșii împotriva ungarilor alături de lancu, în 1848 și care se sfârși spânzurat de grinda casei sale, apoi arși de ungarii prădalnici.<sup>1</sup> Ear preotul Gheorghii era scriitorul lui Horea!

În buchetul acestor «*flori*» ale preoțimii sânt unele îmbobocite pe răzoarele luptelor pentru îmbunătățirea socială a credincioșilor. Cât de mult se străduiește părintele *Atanasie* pentru împroprietărirea cu pământ a fiilor săi sufletesti pe moșia negustorului cămătar Lică Cartoianu! Cum, duce jalba păstorilor săi pân' la Curtea de casație, ear în ziua ședinții cum ajungează și slujește Liturghie, pentru izbânda cauzei lor.<sup>2</sup> Cum își jertfește cei din urmă bani din casă preotul *Vărsătoreanu*, ca să cumpere bucate pe seama enoriașilor săi nă-

<sup>1</sup> M. Eminescu, Geniu pustiu, și L. Rebreanu, Craișorul.

<sup>2</sup> Cezar Petrescu, Intunecare.

modul în care acordul a rezolvat chestia bunurilor în litigiu este „un dezastru” (Patria, Cluj, 25 August 1932).

Oficiosul ardelean al guvernului, vorbind despre acord, stigmatizează pe dl V. Pop ca „fașor politic”.

Ear, ceea ce e surprinzător, e că atât dl V. Pop, cât și Vaticanul socotesc acordul numai de formă încheiat, chestiunea averilor rămânând să fie lămurită de aici încolo, pe baza documentelor.

Prin urmare, cu atât mai vătos, acordul așa cum este încheiat, nu-i valabil și trebuie din nou cercetat în întregime.

**Impotriva bisericii și a credincioșilor se urmează înverșunată luptă în Rusia „celor fără Dumnezeu”. Nu mai sânt tolerate nici simonagoge, ci se închid pentru a fi schimbate în cluburi și magazine, potrivit planului de 5 ani, la sfârșitul cărora n'are să mai existe în țara lui Stalin — nici o biserică și nici o casă de rugăciune...**

Mizeria cump'ită sporește, cu toate acestea, și în Rusia. Practica bolșevică nefastă se dovedește tot mai ineficace: ea nu este capabilă să înfăptuiască dogma ajutorării celor mulți.

Cu acest subiect s'a ocupat, în conferența sa de Vineri, ținută la fundația Dalles, dl Dr. N. Lupu, care insistând asupra crizei actuale, arată că marile greutăți ale prezentului sânt produse de lipsă de sisteme nouă, care să cuprindă realități e vieți sociale și să le organizeze astfel ca traiul mulțimii să se îmbunătățească. Situația actuală nu mai poate dura: ori o ameliorăm, ori dacă nu cădem în barbarie. În fostul imperiu țarist populația trăește în cea mai neagră mizerie, spiritul conducător lipsește, ear desnădejdea e introdusă în sufletul mulțimii.

Sfortarea oamenilor e să realizeze practica principiilor înscrise în *biblie*, zice conferențiarul. În această carte minunată trăesc adevărul și bunătatea, cinstea și demnitatea, izvoarele întregii bogății sufletești și îndreptarul vieții morale a indivizilor și a popoarelor. Pria ea ne putem salva și prin ea ne putem înfrăți...

Așa trebuie să grăească toți cei cu frica lui Dumnezeu, toți cei cu multă pricepere și cu mare dragoste de țară și neam...

păstuiți de foamete și storși de lăcomia grecului nesătul, Iani Livaridi! Cât de uimitoare este lupta părintelui Andrei Pascu din Măgura Ardealului,<sup>2</sup> pentru scoaterea credincioșilor din sărăcia lor înjositoare și din robia sașilor bogați. Pare un nou Popa Tanda,<sup>3</sup> mai îndrăzneț și mai harnic. Gata să sufere și temniță, ca Vicarul din Wakefield,<sup>4</sup> pentru răscumpărarea celor dragi ai săi. Ce frumoasă este opera socială a părintelui Moise, care în toată ziua li ducea câte-o olcuță de lapte cald și moșneagului lepros din marginea satului, de care-și uitară toți în lume. Chipul acestui preot milostiv are atâta afinitate cu sufletul părintelui Chiril Ignatievici,<sup>5</sup> care nu se deslipe de credincioșii săi ciuმაți nici atunci când li amenință cu di-

<sup>1</sup> Sandu-Aldea, Două neamuri.

<sup>2</sup> I. Agărbiceanu, Legea minții.

<sup>3</sup> I. Slavici, nuvele.

<sup>4</sup> O. Goldsmith.

<sup>5</sup> Panait Istrati.

<sup>6</sup> Potapenco, În slujbă adevărată.

## In jurul unor manevre ticăloase

Săptămâna trecută am dat răspunsul convenit unui iresponsabil corespondent al „Curentului”, după ale cărui elucubrații prăpăstioase, la marea adunare antirevizionistă ce s'a ținut la Sibiu în ziua de 1 Decembrie a. c. „lumea” ar fi „izbucnit” în îndelungate „strigăte” împotriva Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae.

Scrisoarea dlui Gh. Tiu, secretarul uniunii voluntarilor din Sibiu, publicată în Nr. din 21 Decembrie al ziarului „Curentul” ne dă prilej să revenim asupra acestei chestiuni.

În această scrisoare se precizează, că în 1 Decembrie voluntarii și-au ținut adunarea lor în grădina „Thalia”, unde mai mulți oratori au cerut improprietărea subalternilor dlui Dr. P. Simonetti din pământul dela Alămor pe care Mitropia (nu Mitropolitul) dela Sibiu îl are în arendă. Cu acest prilej s'au auzit din mulțime strigăte: „Pământul trebuie să fie dat voluntarilor și plugarilor și nu I. P. S. Sale”. Iar dacă — după cum spune dl Tiu — s'ar fi auzit glasuri similare și în adunarea din piață (ceea ce rămâne de dovedit), nu a fost decât un ecou al adunării voluntarilor dela „Thalia”, regisate după indicațiile celei mai ordinare demagogii de deputații uniți P. Simonetti și Ieronim Stoichiția. Niciodată nu ne-am făcut iluzii despre rezervele ce și le-ar putea impune măcar uneori demagogii de meserie. Totuși niciodată nu ne-am închipuit ca acești demagogi să se preteze la o astfel de degradare culturală și morală, încât să facă până și din cele mai curate și mai înălțătoare sărbători naționale prilej de propagandă pentru puțin avuabile interese politice sau profesionale. Și — de ce să n'o spunem — oricât de juste ar fi, principal, revendicările materiale ale voluntarilor, e trist că n'au găsit, pentru a și le etala, un moment mai potrivit decât ziua praznicului de 1 Decembrie, zi de înălțare și de fortificare a solidarității noastre sufletești.

De sigur nu ei sânt vinovați pentru gestul banal. Ci sunt vinovați cei prin cari a venit „sminteala”. Cei cari și-au făcut un crez din a ataca sfânta noastră Biserică și pe conducătorii ei, iar din demagogie o metodă. Vinovați sânt cei cari servindu-se de paravanul voluntarilor își fac treburile lor. Căci dacă grija lor de voluntari este așa de desinteresată, de ce nu cer împărțirea moșiilor aren-

date Mitropoliei dela Blaj? Aceste moșii — d. Simonetti și d. Stoichiția trebuie să știe — sânt doar atât de mari încât din ele ar putea fi îndestulați voluntarii din câteva județe!

Am dori ca măcar voluntarii ortodocși să-și deschidă ochii și să-și dea seama de situația în care au ajuns, fiind întrebuințați de conducătorii organizației lor ca simple unelte pentru a lovi în Biserica ai cărei credincioși sânt. Când își vor da seama de acest trist adevăr, sântem convinși că-și vor trage și consecințele firești.

## Membrii

la Congresul Mitropoliei ort-rom. pe teritoriul Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu pe un nou period de 6 ani au fost aleși:

### a) Din cler:

1. In cercul Sibiu-Sebeș: Dr. George Proca, consilier arhiep. Sibiu.
2. In cercul Deva-Zarand: Virgil Nistor, cons. arhiep., Sibiu.
3. In cercul Orăștie-Hațeg: Ieronim Ciocan, protopop, Hațeg.
4. In cercul Mediaș-Sighișoara: Tr. Scorobeș, cons. arhiep., Sibiu.
5. In cercul Brașov-Făgăraș: Dr. Iosif Blaga, protopop, Brașov.

### b) Mireni:

1. In cercul Sibiu: Dr. Lucian Borcia, adv., Sibiu.
2. In cercul Sebeș: Dr. Nicolae Comșa, medic, Sibiu.
3. In cercul Orăștie: Dr. Aurel Vlad, fost ministru, Orăștie.
4. In cercul Hațeg: Dr. G. Dubleş, adv., Hunedoara.
5. In cercul Deva: Dr. Petru Groza, fost ministru, Deva.
6. In cercul Zarand: Dr. Cornel Glava, adv., Brad.
7. In cercul Mediaș: Dr. Ilarie Holom, adv., Dumbrăveni.
8. In cercul Sighișoara: Oct. Goga, fost ministru, București.
9. In cercul Brașov: Ioan Moșoiu, dir. Liceului „Andrei Șaguna”, Brașov.
10. In cercul Făgăraș: Ioan Ionică, dir. de fabrică, Brașov.

## Organizați Reuniuni de femei

căească din tot sufletul și din toată inima care-l duse la îndreptarea vieții lui întregi.

Dar în șirul acestor «mărgăritare» mai prețioase sânt cele descoperite în adâncurile nemărginite ale vieții duhovnicești. Câtă dragoste de frumusețe sufletească întâlnim noi în toată ființa părintelui *Natanail*,<sup>1</sup> celui «cu ochii ageri pentru cele sfinte». E omul rugăciunii și al cărții, că «se nchină și cetește zi și noapte». E făcătorul binelui, că «a supt laptele bunătății dela maicăsa». E slujitorul dreptății că «îți plătește un lucru de două ori». E milostiv cu toată lumea și «pentru rugăciunile lui nu primește niciodată bani». Părintele *Natanail* se aseamănă cu două picături de apă cu îngerescul stareț rus: *Zosima*,<sup>2</sup> preotul în care se lămurește mai limpede «tăria iubirii slujtoare». În personalitatea lor strălucește măreția înălțimii sufletești, frumusețea desăvârșirii depline, care cucerește toată suflarea. Măreția duhovnicească totdeauna a biruit în rândurile muritorilor. Câtă alipire de preoții lor mari în duh:

<sup>1</sup> M. Sadoveanu, Demonul tinereții.

<sup>2</sup> M. Dostoievski, Starețul Zosima.

## Inoiera abonamentelor

Invităm onorații abonați ai ziarului **Telegraful Român**, ale căror abonamente expiră, să binevoiască a le înoi de cu vreme, stăruind în cercuri cât mai largi pentru lățirea organului nostru.

Abonamentul se face prin *mandat poștal*, trimis la adresa: **Administrația Telegrafului Român în Sibiu**.

Numele abonatului, locuința sa și ultima poștă, să fie scrise corect și legibil.

**Administrația  
Telegrafului Român**

## INFORMAȚIUNI

**Ant buni și mulți urăm, de sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, tuturor cetătorilor și sprijinitorilor ziarului nostru.**

**Vacanța școlară de Crăciun începe în seara zilei de Joi, în 22 Decembrie, și durează până la 8 Ianuar exclusiv, când încep cursurile.**

**Act de mulțămire.** Parohia ort.-r. din Covasna, prot. Oituz, aduce călduroase mulțămiri Onor. familiei Teculescu, care prin dl avocat Dr. Bujor Teculescu din Brașov, a predat parohiei noastre un libel dela banca „Albina” cu suma de Lei 50 mii, pentru fondul de clădire al bisericii din localitate. Această donațiune a fost testată de mult regretatul și, acum, fericitul în Domnul, Episcop Iustinian Teculescu. Tot în memoria celui dispărut s'a donat o Sf. Evanghelie, îmbrăcată în argint. Dumnezeu să reverse binecuvântarea Sa cerească asupra celor în viață, iar pe răposatul Episcop Iustinian să-L încununeze cu cununa fericirii veșnice. *Pr. Er. Ticușan.*

**Terminul pentru retragerea din circulație a bancnotelor de 100 Lei s'a prelungit până la 31 Dec. 1932. Monetele de metal a 20 Lei, cu efigia Marelui Voevod Mihai, se retrag din circulație: ultimul termen de preschimbare s'a fixat pe ziua de 1 Martie 1933.**

**Dares și Dolopton**, dovediră Trolenii păgâni, încă 'n cele mai îndepărtate vremi străvechi! Si câtă admirație sinceră față de sfințenia preotului creștin desăvârșit, tradează și azi cuvintele tinărului bun din *poezia noastră populară*, pe cari le grăiește în ton elegiac iubitei sale scăpătate. «Nu ești dragă vrednică să intri 'n biserică, nici la popa să te uiți și nici crucea s'o săruți!»

Cu adevărat, numai preoții îmbogățiți *«în Duhul lui Dumnezeu»* pot face efectiv *«celece sânt către Dumnezeu»*,<sup>1</sup> numai ei pot *«înol toată lumea în Hristos»*,<sup>2</sup> numai ei pot desăvârși sufletele *«după chipul lui Hristos»*,<sup>3</sup> pregătindu-le *«pentru viața veșnică»*,<sup>4</sup> pentru *«Ierusalimul cel cereesc»*,<sup>5</sup> ca părintele Teodosie, ear nu pentru *«lucrurile lumii»*<sup>6</sup> și nici pentru

<sup>1</sup> Homer, Iliada.

<sup>2</sup> H. Teculescu, Anuar 1927/29.

<sup>3</sup> Rom. ni 8, 9.

<sup>4</sup> Evrei 5, 1.

<sup>5</sup> Efeseni 1, 10.

<sup>6</sup> Galateni 4, 19.

<sup>7</sup> Ioan 10, 28.

<sup>8</sup> Evrei 12, 22.

<sup>9</sup> Ioan 7, 7.

**STIRI LOCALE**

**Reunirea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu, invită la concertul împreună cu reprezentatie teatrală, ce se va da Duminecă, la 25 Decembrie 1932 (ziua de Crăciun) în sala „Unicum”. Inceputul la 8 ore seara. Biletele se află de vânzare la Librăria arhiepiscopala și seara la casa. Venitul curat e destinat pentru ajutorarea ucenicilor săraci dela meserii.**

**Răscumpărare de onomastică.** — Dl. Dr. Vasile Bologa a dăruit 300 Lei ajutor pentru săraci din parohia noastră Sibiu-Cetate.

**Concertul** de colinde și cântece de stea, dat Duminecă d. a. în catedrală, de corul mitropoliei și corul mixt al școlii normale „Andrei Șaguna”, Sibiu, a fost ascultat ca și altă dată cu evlavie de numeroșii credincioși, din ce în ce mai înțelegători ai frumuseților incomparabile din cântecele noastre de Crăciun. O muzică bisericească, atât de colorată captivantă, româno creștină interpretată inteligent, nu putea decât să impresioneze profund întreg auditorul din biserica arhiepiscopala, și să-l pregătească cu prisosință pentru praznicul apropiat al Nașterii Domnului. Profesorul p. T. Popovici, îmbolnăvindu-se cu două zile înainte de concert, cântările au fost dirijate de dna profesoară, Lia Popovici, în mod ireproșabil și cu multă siguranță.

**CARTI ȘI REVISTE**

**CALENDARUL arhiepiscopesc sub titlul Calendarul Bunului Creștin, este unul din calendarele cele mai îngrijit redactate în toată țara. Cuprinde material ales, ce poate fi citit de oricare român bine credincios. Librăria Arhiepiscopala, Sibiu, trimite, la cerere, exemplare tuturor doritorilor de-a avea o lectură și creștinească, și românească, de-o potrivă.**

**Tineretul României, volum de 342 pag. format 8°. Tiparul Tipografiei Eparhiale din Arad. Preț 75 Lei. — Premiata de Academia Română. Autorul, P. Sf. Episcop Grigorie al Aradului, arată în cartea sa necesitatea îndrumării religioase-morale a tineretului, insistând asupra faptului că timpul tineretului este cel mai potrivit pentru**

îndrumarea religioasă-morală. Pildele aduse de P. S. Sa, din viețile sfinților și din alte izvoare, arată foloasele educației religioase, ear expunerile cu privire la educația religioasă-morală în familie, școala primară, școala secundară și la universitate, în sânul tineretului dela sate și din serviciul armatei, sânt contribuții însemnate pentru opera de regenerare a vieții noastre.

Cartea tratează și despre datoria preoților de a preda religia în școala primară, ear pentru tineretul dela sate și din armată se dau îndrumări practice de o reală utilitate. De vânzare la Librăria Arhiepiscopala, Sibiu.

**Alte calendare. Au apărut: «Amicul Poporului» și «Calendarul Săteanului», în editura firmei Krafft & Drotteff, Sibiu.**

În calendarele acestea găsești, povestiri, biografii, știință popularizată, poezii, cântece de joc, sfaturi economice, sfaturi privitoare la ce să citim, glume, — pe lângă partea calendaristică, cu evangheliile în fiecare Duminecă, cu taxele dela poșta și cu târgurile din țară. Partea literară-economică este redactată de cunoscutul scriitor, d-nul **Horia Petra Petrescu**. «Amicul Poporului» costă Lei 18, «Calendarul Săteanului» Lei 12.

**Calendarul Poporului Românesc pe 1933** este o cărticică bogată în lămuriri și sfaturi, cu deosebire către tineretul satelor. Cuprinde 112 pagini, cu chipuri. Doritorii de-a avea acest calendar, care costă 15 Lei, să trimită prețul lui, sau costul unui abonament anual la foaia **Poporul Românesc**, la gara **Chitila**, județul Ilfov. Aceste publicații, potrivite pentru plugari sânt vrednice de-a fi răspândite cât mai mult.

Nr. 334/1932

**Concurs**

Pentru ocuparea postului de șef de serviciu cl. III la Consistorul mitropolitan se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Retribuțiile împreunate cu acest post sânt cele prevăzute în bugetul de cheltueli ale statului.

Dela concurenți se cere să aibă pregătire teologică.

Sibiu, la 13 Decembrie 1932.

**Consistorul mitropolitan.**

**Telegraful Român în 1932**

**Tabla de materii**

— Cifrele arată numărul ziarului —

<b>I. Articole</b>	
Acordul cu Vaticanul	56
Aciunea noastră	15
Aciune mai energică	63
Adunarea eparhială, Sibiu	44
Adunările parohiale	5
Alegeri nouă	47, 52
Algeri și alegeri	11
An nou	1
Anul 1932	1
Anul nou în Sibiu	3
Avuția ce nu fericește	26
Biserica din Brașov-Cetate	33
Bisericele și criza	18
Bucuria noastră (Suveranul în Sibiu)	53, 54
Cântărețul credinței noastre	19
Catolicism, ori naționalism	28
Cătra tinerii dela răsruce	58
Ce e de făcut?	58
Cele două izvoare ale moralei și religiei, 30,	31
Cerem dreptate	61
Compozitorate	26—28, 35
Congres catolic (în Sibiu)	74—78
Congrese religioase ale intelectualilor	59
Congresul Asociației clerului	80
Consultare eparhiei	42
Crăciun creștin (Foerster)	6
Crăciunul peste Nistru	4
Creștini, sau masoni	20
Critica în biserică	51
Criza	2
Criza și pacea	27
Curentul reacționar în Ungaria	32
Curiositate și ridicol	23
Cu și mai multă răvnă	5
Cuvântul Suveranului	70
Datoria predicatorului	61
Despre viitorul sinod ecumenic	48
Dogma Invierii	35
Doi ani (8 luni)	46
Dovezi mai nouă	4
Duhul renașterii	56
Dumine a economiei	71
După congres	67
Earăș fanatismul catolic (Georgesco)	3
Educația religioasă	60
E momentul faptei	42
Episcopul Ch. Gore	11
Facultate teologică catolică în București	31
Filosofia revine la biserică	67
Frontul unic și Unirea	81
Front unic — dar cu cine?	77
Generația pasimistă	62
Goga Octavian	13, 19, 21
Gvern reconstituit	57
Gvernul și sașii	35
Haina preoțească	63
Imixtiune nepermisă	31
Impotriva preoților	17
In audiență	8
In aleșniciri secundare pentru preoți	59
In fața nedreptăților	29
In fața urnelor	52
Influența teatrului atic	2
In preajma postului	22
In seara Nașterii Domnului	82
«Intâi partidul»	21
In vacanțe	53
Jelania fraților	34
La pogorârea Duhului sfânt	47
Lectura religioasă	65
Literatura religioasă populară	33
Loja în plină acțiune	13
Mame creștine	10
Misionarul	39
Mitropolitul Timoteos	16
Momente (adunarea eparhială)	46
Morala generației noastre	25
Ne trebuie sufiet	78
Nu ne pot suferi	43
O altă chemare	80
(Oastea Domnului)	49, 50, 57
Orientarea spre religie a studențimii	8
Pacea sufletească	71
Pahomie și Carnegie	53
Patriotism luminat	75
Pe alt drum	41
Pelerinaj la mănăstirea Brâncoveanu	35, 38
Pe marginea alegerilor	55
Pentru bunele moravuri	12
Pentru pacea popoarelor	8
Pe potecile inoirii	34
Pe urma experiențelor	32
Popas (I. Popescu)	53
Predica alegerilor	55
Preoțimea în politică	37
Prietenul copiilor	74
Problema bis. orientale	39
Program de activitate	59
Reforma inv. teologic (proiect de lege)	7
Religia faptelor	64
Religia luminii	36
Rugul cel nears	62
Rusalile la Sibiu	49
Să fim exaltați?	60
Să ne cunoaștem dușmanii	24
Să nu fie pred că în pustiu	14
Să nu stăm cu mâinile în sân	50
Semănătorii	37
Societăți religioase creștine	83
Solidaritatea saelor	23
«Statusul»	7, 9, (29, 72)
Studenții și misionarismul	24
Școala exeg. biblică din Antiohia	36
Temeliile vieții	73
Tineretul dela răsruce	62
(Viziția arhierescă în săcuime)	72
Ziua biruinții	40
(Ziua de) 1 Decembrie	76
Zorile unei renașteri	45
<b>2. Pastorale, cuvântări, conferințe meditații, memorii, statute ș. a.</b>	
Adresa conf. episcop. dela Cluj (salarii)	35
Apel literar	56
(Chemare) Bisericele și conf. dezarmării	13
Cuvântarea (la adunarea gen. a Asoc. clerului A. Șaguna, Sibiu,	74
Cuvântare (a dlui Al.-Lascarov)	49
„ (în senat la 1 Decembrie)	78
„ (la întâmp. Regelui, Sibiu)	54
„ (la 8 luni)	46

«Ierusalimul cel o norător de proroc»,<sup>1</sup> ca preotul Teodul din «Cruciada copiilor».<sup>2</sup>

Cum îi mistue pe unii dintre acești «aleși al lui Dumnezeu»<sup>3</sup> dorul de a descoperi oamenilor «tatnele împărăției cerurilor»!<sup>4</sup> Părintele Vasile<sup>5</sup> își împarte copiilor prescurile și parastasele, pentru a-i atrage la școală, ca acolo să le înalte sufletele dela «cele de jos» la «cele de sus».<sup>6</sup> Urmează calea părintelui rus Chiriac,<sup>7</sup> din regiunea tundrelor, care face fel de fel de jucării copiilor păgâni de-acolo, pentru a-i «aprozia de Dumnezeu»,<sup>8</sup> și a-i învăța «dragoste Lui cea mare».<sup>9</sup> Părintele Abel<sup>10</sup> cutieră mahalalele năpădite de întunec și mâncate de sărăcie și acoperite de «munți» de păcate,<sup>10</sup> pentru a umplea tot duhul de pe-acolo cu «desăvâr-

șirea lui Dumnezeu».<sup>1</sup> Cât de mișcător este graiul prin care cheamă el sufletele la pocăință: «O, voi, cari cu drept cuvânt sălăți trupurile voastre în apele pământului și rușele voastre tot așa, aduceți vă aminte că sufletele voastre mor de izină și că în toată casa voastră nu se află otreapă mai murdară, mai soloasă, mai necinstită decât inima voastră cea nepovedită poate din copilărie!»<sup>2</sup> Doar glasul părintelui Ionel Pasnicu<sup>3</sup> a mai răsunat așa de dulce prin azilurile de noapte și prin spitalele orașului, printre cei bântuiți de «idropica» sufletului și a trupului,<sup>4</sup> până «își puse sufletul» și el, pentru «turma sa»,<sup>5</sup> murind între bolnavii din spital și lăsând în urma sa o soție văduvă, pe Viorica cea tare în credință, și-un orfan mărunțel. Ear părintelui Pusnicu, mucenicului care s'a adus pe sine «jertfă bineplăcută lui Dumnezeu»<sup>6</sup> pentru «mântuirea veșnică» a

oilor sale<sup>1</sup> i se potrivește în chip minunat figura apostolică a preotului Brand,<sup>2</sup> păstorul sufletesc al fiilor înfrâțiți cu stâncile de prin munții Scandinaviei. E omul jertfei. «Un potop de vorbe nu face cât o singură faptă!» spune el. Pentru mântuirea unui sufiet alegă noaptea, pe vifor cumplit, străbate mlaștini, torente, prăpastii, ce nu vrea să le străbată tatăl bun pentru fiul său dulce, căci «sufletul unui păcătos care trebuie să se arate în fața lui Dumnezeu nu așteaptă sfârșitul furtunii!» Nu i pasă de viforul nopții ca părintelui Tonea<sup>3</sup> care se luptă cu valurile Dunării răsvrățite, ca să împărtășească pe muribunda Berivoje. O, cât de maiestooasă este jertfa lui Brand! Este inspirată din jertfa Aceluia, Care l-a chemat să-l slujească.

«Oare Acela nu are o mamă?» își zise el, și Brand părăsi pe mamă-sa, pentru mântuirea păcătoșilor.

«Oare Tatălul l-a fost milă de Fiul?» și Brand rămase în clima aspră a stâncilor sălbatică pentru

slujba Domnului și a fiilor săi sufletești, deși doctorii l'avertizară că și pierde în astă clipă neprielnică pe unicul său fiu iubit, pe dragălașul său Alf.

«Izbânda izbânzilor este să pierzi totul!» își spunea el adesea. «Nu este al tău pe veci decât ceace ai pierdut!» Și'n greutate și'n lipsurile traiului său pentru alții, căzu în frontul luptei mântuitoare și tinăra lui soție Agnes.

«Tot sau nimic!» se spovedea el conștiinței sale. Mai avea viața. Aceasta i-o izgoniră din oase iubitei lui fii sufletești, cari îl uciseră cu pietri, pentru că voea să-i urce «pe muntele desăvârșirii».

Ce bună și întăritoare este hrana acestor «spice» plinel... Ce dulce și mângător este miresma acestor «flori» alese!... Și ce primenitoare și înălțătoare sânt razele acestor «mărgăritare» luminoase!... A. Nana.

Citiți și răspândiți ziarul

**Telegraful Român**

<sup>1</sup> Luca 13, 34.  
<sup>2</sup> L. Blaga.  
<sup>3</sup> Tit 1, 1.  
<sup>4</sup> Matei 13, 11.  
<sup>5</sup> I. Creangă, Amintiri din copilărie.  
<sup>6</sup> Ioan 8, 23.  
<sup>7</sup> N. Leskov, La capătul pământului.  
<sup>8</sup> Efeseni 3, 12.  
<sup>9</sup> Efeseni 2, 4.  
<sup>10</sup> G. Galaction, Roxana.

<sup>1</sup> Matei 21, 20.  
<sup>2</sup> Efeseni 3, 19.  
<sup>3</sup> G. Galaction, Roxana, p. 79.  
<sup>4</sup> I. Gr. Petrov, Un Păstor model.  
<sup>5</sup> Luca 14, 1.  
<sup>6</sup> Ioan 10, 11.  
<sup>7</sup> Filipeni 4, 18.

<sup>1</sup> Evrei 5, 9.  
<sup>2</sup> H. Ibsen, Brand.  
<sup>3</sup> G. Galaction, Biserica din răzoare.

Cuvântări (la centenarul lui I. Popescu) 68  
 „ (la serb. lui Octavian Goga) 21  
 Instrucțiuni (catehizare) 76  
 Meditații, 3—15, 19—31, 37, 42, 48, 51, 56, 58, 63, 64, 70 73  
 Memoriu (al Asociațiunii clerului) 63  
 Pagină pastorală 27, 29  
 Pastorală lui Timoteu 15  
 Pastorale de Crăciun 1, 82  
 „ Paști 35, 36, 37  
 Predici 1, 28, 29  
 Regulament (pentru fondul de ajutor preoțesc) 50  
 Statutele Casei culturale 42  
 „ Reuniuni ortodoxe a femeilor române 41

3. Antrețileuri

Agitație (Dej) 44  
 Alături de catolicii unguri 32  
 Alegători «practici» 55  
 Alegerile eparhiale 18  
 Alte impozite indirecte (turism) 23, 26  
 A 60-a aniversare (Vaida) 22  
 Biserica (congres național-bisericesc) 67  
 Biserica nouă în Timișoara «Calendarul» 19  
 Circulară către prefecti 13  
 Colecte pentru biserici 46  
 Comemorare (Pomuț și Dunca) 50  
 Comemorări 56  
 Comentarii (Unirea) 1  
 Comitetul Asociațiunii Clerului 47  
 Comori la locurile sfinte 72  
 Conferență episcopoească (Cluj) 26  
 Congres (didactic) 45  
 Congresul avocaților 61  
 Constituirea Sf. Sinod 11  
 Conversiunea 74  
 Decretul (dissolv. iezuiților) 14  
 Dela tribuna parlamentului 21  
 Două măsuri (Sămbetele și cinematogr.) 68  
 Episcop sârbătorit 60  
 Expoziția internațională a copilului 27  
 Felicitări dela preoții bulgari (catehiz.) 73  
 Fundația Gojdu 18, 41  
 Greșala de osândit (Ilie Cristea) 83  
 Guvernul (demisionat) 44  
 În seria de conferențe (Șaguna) 25  
 Întâmpinare (Șireagu) (32) 35  
 Întra pomenirea lor (Alex. cel Bun) 65, 69  
 La mănăstirea Neamtu 62  
 Lămurire (Dr. A. Vlad) 68  
 Mitropolitul Vis. Givani 42  
 Nou partid (O. Goga) 31  
 Nou titular al justiției 5  
 N. Titulescu 63  
 Nu v'atingeți! 57  
 O biserică națională germană 64  
 O polemică inutilă (Gh. Monahilor) 79  
 Pentru «Unirea» 8  
 Penza fostului regent 4  
 Precizări (la elucubrării tineresti) 79, (82)  
 Președintele republicii franceze 38  
 Pripășii clerului unit 31  
 Rente în loc de bani 59  
 Să fie «diplomații»? 24  
 Să ne cunoaștem în vecinii 40  
 Sărbăt. O. Goga în Sibiu 15  
 Se cere abrogarea (conversiunii) 69  
 Se cere cruce 17  
 Sesiunea parlamentară 64  
 Sfântul Sinod 51, 58  
 Spre orient 16  
 Sprijiniți «Cultul Patriei» 7  
 «Statusul» 12, 14, 15, 20  
 (Suveranul la Cluj) 67  
 Tinerii și bătrânii 4  
 Țările rom. și patriarhia din Alexandria 42  
 Un modest monument (lui Șincai) 22  
 «Un pachet de tutun» 2 (4)  
 «Zeits», din revista 73  
 Zidirea capelei (Blaj) 55, 56  
 Ziua de 8 luni (in) 44

4. Corespondențe, rapoarte, notițe

Acte grăitoare (15 milioane!) 59  
 Activitatea comisiei interimare, Sibiu 49  
 Adunare «Oștii Domnului», Sibiu 46, 47, 49, 50  
 Adunarea preoțească, Sibiu 72  
 Adunări naționale 70, 72  
 Alcoolismul în jud. Sibiu 32  
 Alegerile de membri în congr. mitrop. 67  
 Alegerile eparhiale (Sibiu) 18  
 Altă dată (calug blăjeni) 18  
 «Amicele tinerelor fete» 15  
 Aniversarea nașterii Regelui 65  
 Aniversarea Unirii 78, 79  
 Aprobăm desarmarea 12  
 Ar fi și vremea (Concordat) 34  
 Asociațiunea la Deva 61  
 «Astra» sediul ei 19  
 Ateismul și Rusia 51  
 Avertismente 10  
 Biblia și studenții 83  
 Biserica nouă în prot. Sf. Gheorghe 54  
 Biserica rom.-catolică de stat 42  
 «Boabe de graun» 52  
 Botezul Domnului în Sibiu 3  
 Bună idee, greșit proiect (turism) 26  
 «Calendarul», nou ziar 10  
 Calomnator condamnat 28  
 Căminul studențesc 80  
 Care ar trebui să fie urmarea logică? (Unirea) 62

Ca să se știe (Vestitorul) 74  
 Cătra frați (studenți) 18  
 Căzul dela Blaj 56, 58  
 Cercul de studii social-creștine 60  
 Cere m cruce 80  
 Cine se scuză 62  
 Comunicat (dela «Astra») 24  
 Concertul Aurelia Cionca 8  
 Conferință (Driesch) 70  
 Conferențe preoțești 51, 67, 70, 71  
 Conf. (prot. Iliu) 78  
 Congres (antialcoolic) 70  
 „ (in ep. Râmnic) 70  
 Congresul naț. bisericesc 60, 66, 67  
 „ soc. femeilor ortodoxe 33  
 „ uniunii stud. 79, 80  
 Constituirea centrului stud., Sibiu 14  
 Copiii! 77  
 Coresp. din capitală (inv. religios) 40  
 „ Cernăuți (in Foișoară) 75  
 Credința (confer. de Gr. Trancu, 76  
 Critică și critică 59  
 Cuvânt (pentru transnistrienii) 36  
 Cuvântu Suveranului 9, 17  
 Cuvinte de reținut (O. Goga) 73  
 D'ale sectanților 61  
 Dă pentru biserică 9  
 Din cercuri studențești 81  
 Decalogul părinților cu copii 64  
 Declarația conf. creștinismului practic 51  
 Dela sate 62, 67  
 Deschidere de cursuri (dirigenți de cor) 54  
 Desmințire (Goldiș — S. Dan) 25  
 Deșeluire de drumuri (din circulare) 37  
 «Deviz»: Hristos, regele, patria» 22  
 Două cărți prețioase 6  
 Drept d'a libera diplomă de licență 56, 57  
 Dr. Lupu despre biblie 83  
 După 5 ani (Ferdinand I) 52  
 După congresul stud. 80  
 Edificiile școalelor profesionale 58  
 Faptă de laudă 44  
 Francmasoneria 13  
 Front creștin național 75  
 Frontul ateismului (De pe) 76  
 Frontul etic 23  
 Glondys, Teutsch (60) 72, 74  
 Goga O. 23, (20)  
 Goldiș V. 47, (19) 25  
 Hai să rădem! 67  
 Ianuar 24, în Sibiu 10  
 Iarăș începe (Cibul) 47  
 Idealul nostru 63  
 Iezuiții și Blajul 10  
 În apărare (Z. Popovici) 35  
 În atențiunea catolicilor 62  
 În jurul unei manevre 83  
 În muncă și cinste 16  
 Instalarea dlui I. Sandu 13  
 Instalare de protop. (in Mediaș, Sebeș) 2  
 Insti ut adventist lângă Brașov 5  
 Jamboreea 50, 52  
 «Lucrați până e ziuă» 67  
 Manifestații (antirevizioniste) 73, 74  
 Matineu pentru șomeri 20  
 Membrii acunării eparhiale (lista) 42  
 Me-ajul regal 72  
 Minoritarii și manifestațiile naționale 81  
 Misuni (prot. Sebeș) 79  
 Moartea unui bun credincios 39  
 Monografiile 7  
 Mulțumită (soc. de lectură A. Șaguna) 81  
 Năravul din tinerețe (Al. Rusu) 63  
 Ne apărăm dreptatea 58  
 Note medicale 31  
 Noul director 5  
 Noul guvern (Vaida) 46  
 Nunțul Ciriacci 49  
 «Oastea Domnului» 73  
 O doamnă decorată (Justina Șerban) 54  
 Ofrandele de Crăciun ale presei 1  
 O lămurire (pentru N. Crainic) 47  
 O mișcare soc. creștină: Toc. H. 48  
 O nouă jignire (Maramurăș) 38  
 Organizația fiscală (Cărămanuș) 64, (65)  
 Pann Anton 14  
 Parlamentul și salariile preoțești 19  
 Partid și partid 68  
 Păstor și păstoriți 20  
 Patrimoniul sacru 48  
 Pelerinaj la măn. Brâncoveanu 37  
 Pia iletca 71  
 Politică Blajului (A. C. Cuza) 7  
 Pomii de Crăciun 76  
 Prefectul către notari 15  
 Preoții din județul Hunedoara (I. Moța) 71  
 Prieteni și dușmani 51  
 Prinso (lui G. Enescu) 8  
 Probleme etc. 71—83  
 Probl. păcii 77  
 Propaganda revizionistă 69  
 Protop. Oituz (Di) 40  
 „ Sf. Gheorghe (știri din) 30  
 P. P. Sa ep. Român de 80 de ani 78  
 Răbdă și ei (dascălii) 14  
 Regenerarea tineretului («Sf. Gheorghe» in Basarabia) 48  
 Retribuțiile preoților în 1932 20  
 Reuniunea meseriașilor din Sibiu (Dela) 30  
 Rugare (pt. biblioteca patriarhiei) 12  
 Să înființăm Sfaturi sâțești («Săptămăna Sfatului») 31  
 Sărbătoarea Nașterii Domnului, Sibiu 1  
 Sărbătorii biblice la sate 4  
 «Scandalul... M. Ciuc» 21  
 Semn bun 79  
 Servicii divine în catedrala mitropolit. Sf. Sinod 29, 40, 51

Soarta fraților năpăstuiți 20  
 Societatea Mărești 11  
 Soc. «Sf. Gheorghe» (Agnita) 24, (Brașov) 52  
 Spre știri (manuale de I. Popescu) 71  
 «Status» 15, 43, 47, 58, 72, 73, 74, 81, 82  
 Sturza Dr. M., distins medic 4  
 Șaguna (conf. de Lupas) 27  
 Ședința plenară a Consiliului arhiepiscop. 12  
 Știri din Orăștie 18  
 Știri și fapte 72—82  
 Țara în fața dezarmării generale 17  
 Unele plângeri (America) 18  
 «Unirea» (Pentru) 11  
 Un joc periculos 58  
 Un protopop cat. în țara Hațegului 32, 35  
 Vaticanul, tratative nouă cu 41  
 Vechea probl. a maghiarizării 81  
 Zece Mai (La) 38  
 «Zeits», din revista 72  
 Ziua Eroilor în Sibiu 46  
 Ziua Mamei 41  
 Ziua onom. a I. P. S. Nicolae 78

5. Foișoare

Adevăr și dreptate (milioanele) 33  
 Alegerea 52  
 Al treilea fapt 24  
 Ardea ul (in însemnările străinilor) 78  
 Așa grai-a Domnul 36  
 Balgrădeanu 13  
 Biserica în poezia lui Goga 21  
 Bunătatea și Rantatea 47  
 Ca doi arhangheli 47  
 Când Domnul puterilor grăește 55  
 Carol I intrând în țară 38  
 «Cartea Bună» 23  
 Carte și ear carte 11  
 Cărți de foști călugări 30  
 Câteva cuvinte la mormântul unui școlar 73  
 Câteva sugestii (invăț. relig.) 10  
 Cercetășia 54  
 Chemarea preoțească 12  
 Clopotole 38  
 Clopotul 67—71  
 Copiul cu icoanele (Grigorescu) 67  
 Corespondența din Cernăuți 75  
 Crâșnicul și crâșniceasa 2  
 Ctitori de biserici 71  
 Curatorul Gavril 15  
 Cu ruga de seară (versuri) 30  
 Cuvântare (in 8 Iunie) 46  
 De ce plângi 31  
 Despre educația tineretului 26—38  
 Din vecinătatea ortodoxă 29  
 Document din soc. 18 (Tohan) 57, 58  
 Drumul către tron 44  
 Eclesiastul și pesimismul lui Eminescu 7  
 Fabrică de luminari 68  
 Fond de ajutorare preoțesc 50  
 Gânduri și sfaturi 20  
 Goethe, la comemorarea lui 26  
 Imblăcii 5  
 In curțile casei Domnului 40  
 Indemn către credință 45  
 Ingerii mănuirii 24  
 Intelectualul și cant. biser. 14  
 Ioan Botezătorul 59  
 Irodia (versuri) 59  
 Ispasul în lumina psalmilor 45  
 Isus și Pitag 33  
 Jertfa milei 72  
 Lacrimă 34  
 La 1 Decembrie 1918 76  
 La intrarea în biserică 74  
 La Nașterea lui Hristos 82  
 La schitul Păltiniș 54  
 La seceră 10  
 La unirea principatelor 9  
 Luminările pe morminte 35  
 Mănăstirea Sămbetii 40, 42  
 Măntuirea 60—66  
 Monografiile 11  
 Mucenici dela Nistru 28  
 Noi n'am avut copilărie 29  
 Nu minți 55  
 Nu-ți lăsa credința! 56, 57  
 Orbul 53  
 Ortodoxul 25  
 Pace și fericire 39  
 Parintele Iosif 49  
 Pastorală mitrop. Timotei 16  
 Pietate 82  
 Popa Manea 3  
 Predică (a doua zi de Crăciun) 1  
 Preoți buni 83  
 Preotul 25  
 Problema orașelor din Transilvania 60—64  
 Pruncul și pioanele 03  
 Rășinărenii 19  
 Răsvărire și credință 49  
 Roagă-te și muncește 48  
 Rugăciune (6 Martie) 21  
 „ de demult 12  
 „ (versuri) 35  
 Sadu-Sundar-Sigh 41  
 Samarineanca 50, 51  
 Sânt Paștile 36  
 Scrisoare (lui St. Corpade) 56  
 Sculați-vă, eroi (versuri) 83  
 Se desprimăvărează 27  
 Sfântul Gheorghe 34  
 Sfințește ziua Domnului 80  
 Sf. Paști 36  
 Simbolismul ouălor 35  
 Spovedania 41  
 Stihuri 32  
 Suflete, ai un liman 5

Și cuvântul trup s'a făcut 7  
 Tămăioare 38  
 Tata și feciorul 16  
 Textul duor acte (O. Goga) 17  
 Trei, Doamne, și toți trei 70  
 «Țara de peste veac» 36  
 Țaran și boer 12  
 Un dicționar util 60  
 Un luptător 67  
 (Versuri) de V. Stoicaneu 48  
 Vremelnicia. veșnicia 59  
 Zile misionare 22

6. Anunțuri, avizuri etc.

Anunțuri 11, 15  
 Avizuri 60, 61, 62, 67, 72  
 Circulare 1, 2, 5, 9, 13, 19, 20 (Dumin. boln.), 23, 25, 35, (37), 40, 47 (alegeri), 50, 78, 80, 83  
 Comunicate 4 (Astra), 13, 17 (Asoc. cler.), 23, 24, 29, 63 (cateh.), 64, 68, (Mihai), 72, 77  
 Concurs 1, 55 (internat), 60, 64  
 Convocări 15, 26, 33, 38 (Ad. eparh.), 68 (As. cler.), 70  
 Notificări 15, 31, 52 (Academia teolog.)  
 Rugămintele (A. Crișanul) 4  
 Rugare (dela Patriarhie) 12

7. Necrologuri

Antonovici Iacov, episcop 3  
 Benția I. 34  
 Câmpean Cornel 15  
 David Dionis e pr. 9  
 Dissescu Constantin 57  
 Doumer Paul, preș. rep. franc. 38  
 Dregan Nicolae 37  
 Enciu Ilarion pr. 19  
 Ghibu Anastasia Ana 65  
 Gogonea Aron pr. 44  
 Groza Adam pr. 33  
 Hamangiu Const., ministru 6  
 Isac Aurel Dr. 35  
 Iuga Petru pr. 47  
 Mircea Victoria 60  
 Moșoiu Traian, generalul 35, 58  
 Negruzzi Iacob 5  
 Păcățian Silvia 54  
 Pienariu Gheorghe 48  
 Poponea Gheorghe 60, 63, 69  
 Sărbu Gerasim prot. 17  
 Sofia, exregina Greciei 5  
 Stoica Maria n. Negriță 9  
 Szigyártó Nicolae 38  
 Șerban Nicolae Dr. 20  
 Tamaș Toma pr. 12, 13  
 Teculescu Iustinian, episcop 53, 83  
 Tilicea Zaharie pr. 6  
 Velovan Stefan 55  
 Zevoian Virgil 39

Pe lângă acest material: informațiuni, știri locale, cărți și reviste, concursuri, inserțiuni.

Nr. 155/932. (80) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor: Măgura cu filia Toplița și Săliștioara cu filia Stoeneasa, protopopiatul Băița, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreună cu aceste posturi, pe lângă întregirea cuvenită dela stat, sânt următoarele:

1. a) Măgura, dela circa 86 familii, câte una terdecă cucuruz sfărâmat, — care se va răscumpăra cu bani și stola obișnuită;

b) în filia Toplița, dela circa 75 familii, câte una măsură cucuruz sfărâmat; folosirea eclesiei în mărime de 7 jugăre pășunat, stola obișnuită, o parte de pădure din pădurea comunei.

Folosirea cimiterelor din ambele comune.

2. a) Săliștioara, dela circa 85 familii câte una terdecă cucuruz sfărâmat, stola statorită în ședința consiliului parohial din 31 August a. c. și folosirea cimitirului;

b) filia Stoeneasa, dela circa 80 familii câte 20 iure cucuruz sfărâmat și stola obișnuită.

Reflectanții la aceste posturi sânt invitați a-și trimite cererile, însoțite de documentele prescrite, în termenul legal subsemnatului oficiu protopopesc și să se prezinte în respectiva parohie pentru a face cunoștință cu poporul și referințele locale.

Oficiul protopopesc al tractului Băița în înțelegere cu consiliile parohiale respective.

Băița, la 22 Noembrie 1932. Dumitru Secărea protopop.